

הערה: מי שישתעמם מהקטע הזה, ויבין את הקטע שלו - פשוט שידלג לאל"ף הגדולה הבאה - שם מתחיל המאמר עצמו. מי שידלג לא יפסיד מכך, על אחריותי. וגם אם כן - תמיד אפשר לעשות השלמות...

אתם יודעים. אני מדריך באריאל והכל. באמת, אחלה מדריך!! (תשאלו את החניכים שלי). אני משתדל לעשות שלוש פעולות אמצ"ש בחודש,

הנכתב, מה מעסיק אותו, ואיך תגרו לו את השכל לקרוא את המאמר שלכם

לא לכתוב הרבה סוגריים. הסוגריים מעיפות את הקורא, ואם הן מרחיבות היכן שלא צריך הן גורמות לאיבוד ריכוז. ככלל, לחשוב פעמיים על כל סימן פיסוק אם הוא במקומו.

לא לכתוב הרבה סימני קריאה!!!
אם אני אכתוב דברים בטוב טעם ודעת

ב. אני לא רואה שהוא יהיה מעניין פעם. הוא פשוט לא רלוונטי ולא מגיע אלינו לישיבה בכלל, ואני לא רואה שום סיבה לקחת אותו לשם כי הוא לא מעניין. בקיצור -תשפרו את טל שמים, בחייאת. תשקיעו בו יותר ואולי הוא יהיה שווה משהו מתישהו. אתם לא רציניים. ממש לא רציניים. כאילו, ברור שעולם קטן יותר שווה. תנו למבוגרים להתעסק בעיתונים שלהם זהו.

איך כותבים מאמר

אתם ממש ממש רוצים לשלוח חומר לטל שמים, אבל לא יודעים איך. הנה ריכזנו לכם (ובעיקר לעצמנו...) כמה טיפים חשובים, שיעזרו לכם לכתוב וגם לא להתבייש לשלוח לנו // לגזור ולשמור

מערכת 'טל שמים'

- אני לא צריך בשבילם סימן קריאה. את הסימן קריאה תשמרו בשביל לכתוב בסניף 'נבטים בנות המלכות'! וכן על זה הדרך. גם לעלונים הסניפיים אפשר ומולץ בחום.

שלוש נקודות (...)

אל תשתמשו בהם יותר מדי. רק אחרי וכו', או במקום של שפת דיבור "אמא... אני לא מבין אותך, פשוט לא מ-ב-י-ן!". אגב, גם ב ד ג ש ו ת כ-א-ל-ה-ל-ה למעט להשתמש. כל סימן פיסוק יש לו תפקיד, וכדאי להקפיד לשים את הסימנים במקום הנכון.

חלקו לפסקאות.

הקורא אוהב לתת לעין שלו לנוח מדי פעם. תכתבו בפסקאות של 5-7 (לא פחות מארבע, בכל אופן) שורות. אם אתם מפרסמים את הטקסט בעצמכם - חלקו לטורים. בכל טור, תדאגו שאורך שורה לא יהיה יותר מ-60 אותיות. זה לא נעים לחפש את השורה הבאה, ופוגע ברצף הקריאה של הנכתב.

אני חשוב כמת. השתדלו מאוד לא לכתוב

אם מישהו הגיע עד פה, הוא בטח שם לב שפשוט מי שכתב את זה, על פי מה שהוא כתב, פשוט לא יודע לכתוב מאמר. טוב, אני לא מאשים אותו- אף אחד לא לימד אותו.

הוא בטח אף פעם לא ניסה לכתוב, אף אחד לא עודד אותו לכתוב והוא לכל היותר יודע לפרוק תסכולים. הוא לא יודע לכתוב מעניין ומושך, ואין לו גם מי שיגיד לו לעשות את זה.

הוא גם לא יאמין שמישהו בגילו יכול לכתוב כזה דבר, ולכן גם לא יכתוב. פשוט מאוד -אף אחד לא עודד אותו ולא לימד אותו. אז בא ננסה עכשיו לחשוב איך משכנעים, איך מסדרים את המאמר שמישהו רוצה לקרוא.

אמנם, לצערנו בתחום הזה יש בעיקר עצות איך לא לכתוב, אבל ריכזנו אותם כאן.

חושבים.

סוף מעשה במחשבה תחילה. לפני כל מה שכותבים, מסדרים בראש את מה שאנחנו רוצים; מי אמור לקרוא את

אני מקפיד להגיע רבע שעה!! לפני המפקד וחמש דקות במקרה הכי גרוע. (קרה לי גם פעמיים שאיחרתי...) עושה משחקים שווים (תשאלו אותי פעם כשתפגשו אותי במחנה או משהו...) לחניכים שלי ושיחות אישיות (ותודה למדריך שלי שלימד אותי איך עושים את זה...) ממש ממש הרבה. צ'ופרים, אפילו בלי עזרה של אחותי (פעמיים היא כן עזרה לי). יש לנו גם לימוד של השבט (וכוונם משתתפים...) לפני הפעולה, ובכלל הם אחלה חברה ושנה הבאה הם ילכו לישיבות דוסיות. ואני לא אומר את זה כדי להתגאות, אלא רק להסביר -שפשוט אני חושב ש'טל שמים' מיותר. למה התנועה בכלל צריכה להוציא אותו? שתשקיע בחוברות הדרכה! בפעילויות שוות. גם ככה טל שמים נראה כמו הצרות שלי ושוכב בהנא"ר. פשוט בזבז של אלפי שקלים על כל גליון כזה. (שלא לדבר על השעות עבודה) היה אפשר לתת את זה לכל החניכים שאין להם, לסניפים החדשים שיהיה להם ממה להתחיל ולמשוך חברה שווים. פשוט מיותר. וזאת למה? א. שום דבר בו לא מעניין.

'אני חושב'. הדבר נכון גם להרצאות- אנשים באו לשמוע ולקרוא נושא מסוים. ניתן לתת דוגמאות מחייך - אבל במידה לא מוגזמת.

היו בטוחים בעצמכם.

אל תתלבטו במאמר אלא אם אתם רוצים לשלול מחשבה אחרת. כאמור -תחשבו מראש מה ברצונכם לומר. אפשר גם לסדר דף עם נקודות עליהם תעברו ותפרטו במהלך המאמר, ולעבוד איתו בצמוד כשכותבים.

אמר?

ביני"שים.רת"מ, ארמית ועוד

מכה שלא כתובה בתורה, היא פשוט תוצר לוואי שלה. בעיקר בקטע של ראשי תיבות מסובכים (-רת"מ), מילים בארמית ודברים שבישבה מובנים מאליו. קחו בחשבון שיש גם בנות מא"ה (-מאחורי המחיצה) והמעיתו במילים בארמית וראשי תיבות. כנ"ל הבוגרים שכבר הזדקנו והם עכשיו במדי חאקי. בנות - גם אנחנו לא תמיד מבינים את מה שאתן אומרות. אנא התחשבו בנו.

דיוק.

השתדלו מאוד מאוד לבדוק שכל מה שאתם כותבים נכון. השתדלו להביא ציטוטים ואסמכתאות מאנשים אחרים המוערכים על ידי קוראיכם.

מיקוד.

הביאו דוגמאות כדי להוכיח את צדקתכם, אבל תשדטלו שלא לחרוג מהנושא.

נקודת התחלה

הבהירו לעצמכם באיזה רמת ידע עומד הקורא בתחילת המאמר (כדאי לפעמים להרחיב קצת בכדי להסביר), ולאיזה נקודה אתם רוצים להוביל אותו.

תעברו שוב על המאמר ותבדקו שהכל ברור; שהמבוא מעניין ומושך לקרוא; תנו

לקבוצת חברים לקרוא ולהגיב, להוסיף ולהעיר. אם כתבתם לילדים - תראו לילדים.

כתבתם לטל שמים - תראו לחבר/ה ותבקשו מאח/ות להראות לחבר/ה אחת לפחות, ושיגיבו. לא להתפחד - זה יעזור לכם מאוד להשתפר.

קצרו.

או קיצרתי.

הדגשות ודברים לעורך

כידוע, הנייר סופג הכל. אבל לפעמים הוא לא מתמלא מספיק, אז לעורכים יש פתרונות יצריים משלהם. ציטטות, הרחבת פסקה, הדגשות, פסקאות ועוד. תחשבו גם עליהם, ותפנו אליהם כל עוד הגליון לא יצא לדפוס, ופשוט תשאלו אותם אם בא להם להוסיף ציטטה שתגרום עוד עניין ותמשוך את העין.

לעקוב!

כשאתם קוראים מאמר תבדקו איך הוא משכנע אתכם ותלמדו גם.

לכתוב!

אתה מסבך אותנו ממש ממש. חשבנו שזה פשוט לשבת על הנייר, לכתוב משהו ולשלוח לכם, כמו שאתם מציגים את זה. אז זהו -שזה פשוט. רק תרצו. בהמשך, אחרי שתקבלו הערות והארות אתם תהיו 'אלופים' וכותבים מבוקשים.

ישנם כמה שהתחילו את כתיבתם בט"ש ויש להם היום טורים קבועים (השמות שמורים במערכת), ועוד רבים שמתמשים בכלים שהם רכשו כאן ללימוד התורה וזכירתה.

כל כתיבה, באיזה-שהיא נקודה, גם אם לא תקפידו על הכללים שלנו - עוזרת להשתפר.

הכללים נועדו בכדי לעבור עליהם

אם תקפידו יותר מדי על הכללים, זה עלול לעשות את המאמרים טובים - ומשכנעים, אבל אף אחד לא יקרא - הם יהיו פשוט משעממים. השתדלו לגוון, להוסיף לפעמים משהו שיעורר את הקורא ולא ירדים אותו מול הגליון. זה יכול להיות שנינויות לשון, משהו מצחיק

וכן על זה הדרך. תהיו יצריים.

מותר לעשות פרובקציות

שחיטת פרות קדשות היא דרך מקובלת להעביר מסר, אולם השתדלו בעדינות, כדי שמערכת המקום בו אתם מפרסמים לא תקבל תלונות רבות מידי ולא ישנאו אתכם.

וישנם עוד סוגי-כתיבה, למשל כמו סיקורים וכתבות. גם בהם מומלץ להקפיד על חלק או כל הכללים שכתבתנו. ריכזנו גם להם כמה טיפים:

לא להתעסק עם המאמר יותר מדי

לאחר שעברתי על המאמר הזה הרבה, פשוט נמאס לי ממנו. אם נמאס לכם ממנו -זכרו שלפעמים כל המוסיף גורע. שלחו, מקסימום העורך יפסול, או יגיד קצת אפיה לשפץ. לא מתים מזה.

סיקורים:

בסיקור אמורים לא רק לכתוב מה טוב, אלא גם מה לא טוב. נק' חולשה של הכותר, מי יאהב, מי ישנא, מי ישתעמם. איזה דברים כדאי לשים אליהם לב ואיזה לא, לפעמים מומלץ גם רקע על היוצר של הכותר, ההוציא לאור ודברים שימשכו את הקורא.

כתבות:

תחשבו לאיזה נקודה אתם רוצים להביא את הקורא בסוף הכתבה; חפשו מקורות מידע, ובדקו את מהימנותם; הכינו שאלות מראש למרואיין; הקפידו על דיוק הציטוט - אמת היא מדתו של הקב"ה, וחשוב להקפיד עליה; השתדלו לא להביך את המרואיין - הוא לא יסכים לשתף פעולה בהמשך אם תעשו לו פאדיחות. אם הוא ענה תשובה טובה, אבל לא קולעת לניסוח השאלה- נסחו מחדש.

אל תשכחו לעבור על הכללים שוב לפני שתכתבו מאמר.

עצות שימושיות, סגולות ומעשיות ניתן להוסיף - ונפרסם בגליונות הבאים.

tal.shamaim@gmail.com